

Akce KPR – Vycházka (nejen) pro kočku

Rok se s rokem sešel a 8.1.2022 se konala pravidelná novoroční vycházka členů KPR. Letos jí připravil Richard Krejčík a Jaroslav Fábera po pamětihodnostech východních částí Prahy.

Sešli jsme se v 11 hodin na autobusové zastávce Nádraží Dolní Počernice. Několik z nás využilo k přepravě na místo vlaku – v Praze po metru nejrychlejší a nejpohodlnější dopravy. Cesta vlakem z nádraží v Libni trvá pouhých 5 minut, autobusem ze stejné zastávky třikrát tak dlouho a s přestupem. Většinu účastníků výletu ale přivezly autobusy z různých koutů Prahy i vzdálenějších regionů republiky. Několik dalších členů, vzhledem k omezenému množství spojů o víkendu, zvolilo vlastní dopravu po čtyřech kolech. Nakonec jsme se sešli v počtu 19 lidí. Popřáli jsme si navzájem hodně zdraví a štěstí do nového roku, počkali na dobíhající účastníci, kterou přivezl opožděný autobus z Letňan, a vyrazili jsme k zámku Dolní Počernice.

Kulturní památka Dolnopočernický zámek dnes slouží jako dětský domov, my jsme si přišli prohlédnout jeho rozsáhlý anglický park, především dvě „rozhlednářské“ zajímavosti. Jako první nám zkřížila cestu kamenná stavbička Kočičí hrádek z roku 1987 od českého sochaře Františka Skály. Využívá se jako skluzavka a prolézačka. Název dostala podle svého tvaru kočičí hlavy, na kterou se při troše šikovnosti dá vylézt. Já to nezkoušela, ale pár odvážlivců se mezi námi našlo. Druhou zajímavostí zdejšího parku byla dřevěná „vyhlídka“. Podle spekulací nejde o žádnou stavbu k rozhlížení, není odtud téměř nikam vidět, ale spíše o nedokončený most. Možná u vzniku stavby stál Jára Cimrman...

Po 360 metrů dlouhé hrázi Počernického rybníka, který je z hlediska rozlohy 19,4 ha největší v Praze, jsme se dostali k Dolnopočernickému vodnímu mlýnu. Datuje se do 60 let 19. století a byl postaven jako součást zámeckého komplexu. Kolem významných památek Dolních Počernic – pivovaru, kostelu, zámku a pomníku obětem 1. světové války jsme po chvíli přišli k místnímu hřbitovu.

Těsně za ním, na začátku jedné z oblíbených pražských vycházkových lokalit Přírodní rezervace v Pískovně, se nachází tzv. Geologická zahrada. Hned při vstupu jsou vystavené vzorky hornin, nacházející se přímo na území nebo v blízkém okolí hlavního města. Součástí této zahrady byl i jeden z cílů našeho výletu – tradičně označovaný jako „nejmenší pražská rozhledna“. Jde o kamennou vyhlídkovou plošinu z roku 2014 přístupnou po 7 schodech. Jak trefně podotkl Ríša, který nás celou vycházku zásoboval otázkami a kvízy z navštěvovaných míst: „rozhledna to není a nejmenší také ne. Jediné, co je, tak je pražská...“

Na rozhledně jsme udělali delší zastávku. Schody k ní se ukázaly jako ideální pro první společnou fotografii. Poté jsme všichni vyndali větší či menší zásoby alkoholických nápojů a pochutin, a řada přišla na nezbytný novoroční přípitek. Po občerstvovací přestávce jsme pokračovali kolem zatopené Pískovny a Svěpravického potoka až pod vrch Horka, na němž stojí rozhledna Doubravka. Počasí a klimatické podmínky (bahno) nám bohužel neumožnily návštěvu, ale prohlédli jsme si alespoň z dálky to, co bylo z věže odtud vidět.

Následující kroky nás pak zavedly k tzv. Suchému poldru Čihadla. Jedná se o největší suchý poldr v Praze, a slouží k zachycování přívalových srážek z povodí Rokytky a jejích přítoků. Byl postaven v 80. letech 20. století v lokalitě bývalého rybníka. Zde si přišli na své i milovníci „stavební konstrukce z dřeva na zpevnění cesty v blátivém terénu nebo v močálu“ - hatí.

Po jejich prohlídce jsme vyrazili do Hostavic. Cesta nás vedla kolem Kolmanova statku, dřevěné zvonice a bývalého zámku k další avizované pozoruhodnosti, železničnímu mostu. Mají zde tak netradiční uspořádání přechodů pro chodce, že u zrodu této křižovatky Jára Cimrman musel být zcela určitě...

Za doprovodu sněhových vloček jsme došli po cyklostezce kolem Hostavického potoka až k nejzajímavějšímu výhledovému bodu celé vycházky. V souvislosti s novou bytovou výstavbou byl v oblasti vybudován sypaný protihlukový val, s ojedinělou in-line dráhou. Na délku val měří zhruba 156 metrů s výškou kolem 15 metrů. Ověřili jsme si osobně informaci, že nabízí výborný kruhový výhled do okolí. I přes nevlídné počasí bylo vidět opravdu daleko, jižním směrem až k Mandavě, na západ nejde přehlédnout Malešickou spalovnu, severním směrem pak samotnou Jahodnici, nebo maják ve Kbelích či vrch Ládví. Netradiční pohled se naskytá na již zmiňovanou Doubravku, při pohledu odtud „schovanou“ mezi paneláky. Přímo pod námi se nacházela ještě jedna zajímavost – památník bitvy u Štěrbohol. Připomeňme si alespoň jeden z kvízů, které nám bylo vyslechnout:

Pruský generál - polní maršál Curth Christoph von Schwerin v roce 1757 u Štěrbohol:

A Vyhrál bitvu a proslavil se výrokem: Toho boháče nebude, aby pruský maršál z boje utíkal.

B Prohrál bitvu a proslavil se výrokem: Tož bitvu jsem presrál, ale dobře sa vyspál.

C V bitvě padl a neřekl při tom vůbec nic.

Po sestupu z valu nás čekala poslední část trasy k hlavnímu bodu vycházky: nové vyhlídce na bikepark Jahodnice. Jedná se o kovovou stavbu vysokou 6,6 metrů, na vyhlídkovou plošinu ve výšce 5,6 metrů vede 32 schodů. Je volně přístupná a vzhledem k umístění nabízí především lokální výhledy. Spodní část konstrukce slouží v sezóně jako občerstvení se sociálním zázemím pro návštěvníky. Ještě před naší hromadnou návštěvou věže došlo na druhou společnou fotografii a Jarda nás obdaroval maličkostmi za znalostní kvíz. Nakonec jsme se přesunuli do nedalekého penzionu U jahody, kde nás čekalo posezení a připravené obložené sýrové, uzeninové a zeleninové mísy. Dnešní výlet se podle účastníků i podle mě i přes nestálé počasí opravdu povedl.

(Text a snímky: Dana Voříšková)